

Ö G O N

I

Begävad med en engångsartad moder
skall du ändå inte förbanna det ögonblick du föddes
men förlåta de stora grå ögonen
som mötte dig på din första dag:

Dessa ögon som aldrig känt lusten
heller aldrig smärtan eller skulden
men den besynnerliga frånvaron av båda:
Jag förstår dig inte, son —

II

Jag ville se livet i ögonen
men livet hade inga ögon
Det hade väl andra sinnen:
Det vred sig som en mask
Det hade väl allt som hör till
känslan och känslan
smärtetsinnet, det motoriska sinnet
men ögon hade det inte.

III

Varför skulle jag gråta
över världen som den är
över de avgrundsbilder
mitt medlidande skådar?

Att se med ögon —
det är dock långt mera värt
än alla de tårar
dessa ögon kunde gjuta

Gunnar Ekelöf